

Γράφει ο **Γιάννης Σκουλαρίκος**

Εδώ και περίπου 1-1,5 χρόνο, όλος ο πλανήτης, ζει και κινείται στο ρυθμό της **πανδημίας της COVID-19**. Μέσα σε όλο αυτό το διάστημα, όλη η ειδησεογραφία και η επικαιρότητα, ακόμα και η προσωπική ζωή του καθενός μας περιστρέφεται γύρω από αυτό το θέμα. Πρόκειται για μια κατάσταση που προκλήθηκε σε μεγάλο βαθμό από την κλιματική αλλαγή, την περιβαλλοντική καταστροφή, την άκρατη αστικοποίηση κλπ. Φυσικά, δεν ευσταθούν απόψεις περί «**ανυπαρξίας**» του ιού, περί «**κατασκευής**» του σε εργαστήρια και άλλες τέτοιες συνωμοσιολογικές ανοησίες.

Για την αντιμετώπιση του ιού από ιατρικής πλευράς, η κύρια μέθοδος που μπήκε σε εφαρμογή, ήταν αυτή του lockdown. Οι περισσότερες χώρες, μεταξύ αυτών και η Ελλάδα, ενώ θα μπορούσαν και θα έπρεπε να ενισχύσουν τα δημόσια συστήματα υγείας, να αποσυμφορήσουν σχολεία, κέντρα μεταναστών, εργασιακούς χώρους και ΜΜΜ, να κάνουν πολλά tests, ώστε να βρίσκουν (έστω και ύποπτα) κρούσματα και ασυμπτωματικούς φορείς/ασθενείς που θα έμπαιναν μετά σε αξιοπρεπή καραντίνα για θεραπεία κλπ, επέλεξαν **να ενοχοποιήσουν** για την πανδημία **τον ίδιο τον κόσμο** και έτσι να τον κλείσουν στο σπίτι του, θέτοντάς τον και υπό ασφυκτική παρακολούθηση, περιμένοντας το «**εμβόλιο-Μεσσία**», για την επιστροφή μετά στη νέα κανονικότητα της ακόμα μεγαλύτερης **ανεργίας/εργασιακής επισφάλειας, καταστολής, περιβαλλοντικής καταστροφής και διάλυσης και των τελευταίων δημόσιων δομών**. Φυσικά αυτή η μεταπανδημική κανονικότητα δημιουργείται από την άρχουσα τάξη στην περίοδο του lockdown, **ελλείπει** ακόμα και αυτών των ισχυρών **κινηματικών αντιστάσεων** που υπήρχαν πριν την πανδημία, καθώς υπάρχουν πλέον και οι διάφορες απαγορεύσεις και η απειλή προστίμων.

Παρ' όλη όμως τη μαυρίλα της κινηματικής αδράνειας, αναπτύχθηκαν κάποιες αντιστάσεις. Είτε με αφορμή την εναντίωση στο ίδιο το lockdown, είτε με άλλες αφορμές (κυρίως

επετειακής φύσης), ο κόσμος βγήκε στο δρόμο και αντέδρασε στις απαγορεύσεις, αν και όχι πάντα από τη σωστή σκοπιά. Οι συνωμοσιολόγοι, με τη βοήθεια και των αλλοπρόσαλλων τακτικών των κυβερνήσεων, δημιούργησαν αρκετούς «*αρνητές της μάσκας και του ιού*» και «*αντιδράσεις*» για λόγους πατριωτικούς, εθνικιστικούς κλπ. Από την άλλη όμως, είδαμε τουλάχιστον στην Ελλάδα, τον κόσμο, να προσπαθεί έστω να διαδηλώσει στην 01/05/2020, στις 07/10/2020, στις 17/11/2020, στις 06/12/2020 και σε άλλες περιπτώσεις, και η εξουσία να αναγκάζεται να καταστείλει με τη βία τις περισσότερες από αυτές τις αντιδράσεις, βγάζοντας έτσι το «*καλό και μειλίχιο*» προσωπίο της και δείχνοντας το σκληρό και αδίστακτο πρόσωπό της. Επιπλέον, ο κόσμος είτε λόγω του χρόνου που έχει περάσει, είτε λόγω του καιρού αν είναι καλός, αναπτύσσει μια κάποια κινητικότητα, που, ίσως κάποια στιγμή οδηγήσει και στο ξεπέρασμα του φόβου.

Το θέμα όμως είναι ότι υπάρχουν φωνές, ακόμα κι από το ίδιο το κίνημα, σύμφωνα με τις οποίες το lockdown περίπου δεν τηρείται. Ένας γιατρός πριν λίγο καιρό, έλεγε ότι σε μεγάλο νοσοκομείο-βαρόμετρο της περιοχής της Αθήνας, η εφημερία μήνα Μάρτη του 2021, θύμιζε εποχές προ πανδημίας, και το απέδιδε αυτό στην αυξημένη κινητικότητα, που οδηγεί σε πολλούς τραυματισμούς. Φυσικά δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ένας άνθρωπος που έχει άμεση σχέση και άποψη περί του τι συμβαίνει, αλλά, αλήθεια τι σημαίνει αυτό; Μπορεί αυτό να αξιοποιηθεί από την κυβέρνηση ότι «*ο ανεύθυνος κόσμος δεν εφαρμόζει το lockdown και γι' αυτό δε μειώνονται τα κρούσματα*»; Δε θα ήταν αυτό μια ακόμα ενοχοποίηση του κόσμου στη νοοτροπία της «*ατομικής ευθύνης*»; Το lockdown (δυστυχώς φυσικά) υπάρχει και εφαρμόζεται. Κι αν κάποιοι βγαίνουν λίγο, ή (κατά την κυβέρνηση) μαζεύονται σε σπίτια, αυτό, αφενός δείχνει την ανάγκη του κόσμου για έξοδο από τον εγκλεισμό, αφετέρου δεν αλλάζει κάτι με αυτό, καθώς ούτε το lockdown ακυρώνει, ούτε τον κορωνοϊό μεταδίδει. Οι πόλεις κάθε βράδυ είναι νεκρές και το πρωί κινούνται πολύ λίγο. Αν το **lockdown** δεν αποδίδει, αυτό γίνεται γιατί είναι **αναποτελεσματικό**, καθώς οι **εστίες και αιτίες υπερμετάδοσης είναι άλλες** και όχι τα πάρκα κι οι πλατείες (αλλά ούτε κι οι διαδηλώσεις-διαμαρτυρίες κατά της κυβέρνησης) και η κυβέρνηση δεν εφαρμόζει σωστή πολιτική. Η δε κατάργησή του, δε θα προέλθει από την ουσιαστική μη εφαρμογή του, αλλά από την απόδειξη της αναποτελεσματικότητάς του.

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας, βασικό όπλο είναι η ύπαρξη ενός **ισχυρού συστήματος υγείας**. Επειδή η υγεία είναι **κοινωνικό αγαθό** και δεν μπορεί να αποτελεί πεδίο κερδοσκοπίας, αυτό το σύστημα πρέπει να είναι **δημόσιο**. Στο πλαίσιο αυτό λοιπόν, η κυβέρνηση μετά από πολλές πιέσεις από τον κόσμο, αλλά και από την κατάσταση με την ίδια την πανδημία, αποφάσισε να ενισχύσει το αποδιοργανωμένο ΕΣΥ, επιτάσσοντας ιδιώτες αυτοαπασχολούμενους γιατρούς, ενώ οι μεγάλες ιδιωτικές κλινικές, μπήκαν στη μάχη,

ουσιαστικά κάνοντας χάρη, και μόνο για τη non-covid νοσηρότητα και με αυξημένα έξοδα νοσηλείας.

Βασική «δικαιολογία» των κλινικαρχών για την αποφυγή ενασχόλησής τους με την πανδημία, είναι ότι δεν έχουν το απαιτούμενο προσωπικό και τις απαιτούμενες εγκαταστάσεις γι' αυτό, για να λάβουν απαντήσεις του είδους ότι «*έχουν υψηλής εκπαίδευσης-κατάρτισης-ειδίκευσης προσωπικό κι όχι το γερασμένο και εξουθενωμένο προσωπικό του ΕΣΥ*», ότι «*εκεί εργάζονται (έστω κι ως συνεργάτες) μεγαλογιατροί, κλπ*», ενώ και «*οι εγκαταστάσεις τους είναι σύγχρονες, άρτια εξοπλισμένες κλπ*».

Σίγουρα το ΕΣΥ έχει, όπως και όλος ο δημόσιος τομέας, πολλά, μεγάλα, χρονίζοντα και κυρίως γνωστά προβλήματα στελέχωσης, εγκαταστάσεων, εξοπλισμού κλπ. Από αυτά όμως, οι ιδιώτες θα μας σώσουν; Αποδεχόμαστε δηλαδή τη λαιμοδωρία προς το δημόσιο ότι έχει χαμηλής ποιότητας εργαζόμενους, και από ποιους; Από αυτούς που προσλαμβάνουν τους δικούς τους ελέγχοντας το προφίλ τους στα social media; Μήπως επιπλέον αποδεχόμαστε την κατηγορία προς το δημόσιο για διαφθορά και διαπλοκή, και από ποιους πάλι; Από τους πραγματικούς διαπλεκόμενους και κερδοσκόπους; Μπορεί, στην παρούσα τουλάχιστον φάση να μη μας αφορά άμεσα το θέμα της κακοδιαχείρισης/διαφθοράς/διαπλοκής, είναι όμως κι αυτό μια «καραμέλα» που «παίζει» πολύ στο θέμα της απαξίωσης του δημοσίου. Όσο για τους μεγαλογιατρούς/μεγαλοκαθηγητές που εργάζονται στις μεγάλες κλινικές, εδώ γελάμε... Κάποιοι/-ες από αυτούς/-ές είναι μέλη της περίφημης Επιτροπής Λοιμωξιολόγων. Ναι, αυτής της επιτροπής που μαζί με την κυβέρνηση, τα έχουν κάνει μαντάρα (επιεικής η έκφραση) στην αντιμετώπιση της πανδημίας! Από αυτούς λοιπόν θα ζητήσουμε έστω και βοήθεια για την αντιμετώπιση του προβλήματος; Σχετικά με το γεγονός ότι οι ιδιωτικές κλινικές ασχολούνται μόνο με τη non-covid νοσηρότητα, αυτό, έχει να κάνει με το γεγονός ότι το ΕΣΥ έγινε ουσιαστικά σύστημα μιας νόσου. Η αλήθεια βέβαια, είναι ότι, όπως άλλωστε προαναφέρθηκε, σχεδόν όλη μας η ζωή πλέον γυρίζει γύρω από αυτή τη νόσο.

Επειδή όμως η **λοιπή νοσηρότητα** εξακολουθεί να υπάρχει, κάποιος φορέας πρέπει να την αναλάβει και αυτή. Αν δηλαδή οι κλινικές, αφήσουν τη non-covid νοσηρότητα και ασχοληθούν με την πανδημία (η οποία έτσι κι αλλιώς «πουλάει» και με αυτή ασχολούμαστε) και μετά καρπωθούν την επιτυχία ότι «*εμείς σώσαμε τον κόσμο, κι όχι οι τεμπέληδες και κοπρίτες (sic) του δημοσίου*», εκεί τι θα κάνουμε; Μήπως θα γίνουμε σαν το γνωστό πλέον «αντιπρόεδρο του Εδεσσαϊκού» και θα ζητάμε να πάρει περιστατικά το δημόσιο; Ένα, ίσως «ακραίο», αίτημα του εργατικού κινήματος, θα μπορούσε να είναι «να μην υπάρχουν καθόλου ιδιωτικές κλινικές». Από τη στιγμή όμως που, δυστυχώς (ή ευτυχώς), υπάρχουν, κάπως πρέπει να μοιραστεί η όλη δουλειά...

Βασικό κομμάτι της απαξίωσης του ΕΣΥ, αποτελεί η υποστελέχωσή του. Σε αυτό τον τομέα, όπως και γενικότερα στην απαξίωση όλου του δημόσιου τομέα, οι αστικές κυβερνήσεις έχουν κάνει «καλή δουλειά». Ειδικά σε ό,τι αφορά το ΕΣΥ, έχουν συρρικνώσει και κλείσει (κυρίως περιφερειακά) πολλά νοσηλευτικά ιδρύματα (νοσοκομεία, Κέντρα Υγείας κλπ), έχουν μειώσει πολύ το μόνιμο προσωπικό, «μπαλώνοντας» τα κενά βασικά με πολύ λιγότερους συμβασιούχους, εργολαβικούς, «ωφελούμενους» κλπ και λίγους μόνιμους εργαζόμενους, κι όλους αυτούς με πολύ κακούς όρους, μισθούς και ρυθμούς εργασίας, κλπ.

Αυτό, σε συνδυασμό και με τη γενικότερη πολιτική απαξίωσης, έχει «περάσει» σα νοοτροπία σε μεγάλο μέρος της κοινωνίας, με αποτέλεσμα οι λαιμοδείες και οι κατηγορίες που προαναφέρονται να (δείχνουν ότι) προέρχονται (κυρίως) από τον κόσμο. Φυσικά, έστω και με αυτές τις συνθήκες, και παρ' όλη την απαξίωση, στις όποιες προκηρύξεις για πρόσληψη γιατρών (και λοιπού προσωπικού της Υγείας) γίνονται, υπάρχει, όπως σωστά έχει αναφερθεί, μεγάλη ανταπόκριση υποψηφίων για λίγες θέσεις, όπως άλλωστε γίνεται σχεδόν σε κάθε προκήρυξη προσλήψεων στο δημόσιο τομέα, κι όχι βέβαια επειδή «οι υποψήφιοι θέλουν το αραλίκι, την καβάτζα και την τεμπελιά του δημοσίου». Άρα δεν ισχύει ότι «δεν υπάρχουν υποψηφιότητες για τις θέσεις». Το γεγονός όμως αυτής της αναλογίας (πολλοί υποψήφιοι για λίγες θέσεις) δεν αναιρεί ούτε το γεγονός ότι κάποιοι επιλέγουν τον, οικονομικά και γενικότερα επαγγελματικά, καλύτερο (κατ' αυτούς τουλάχιστον) ιδιωτικό τομέα, ούτε το brain drain, ούτε τους λόγους που αυτά γίνονται (που δεν είναι μόνο οικονομικοί, ή διαδικασιών για ειδικότητες κλπ, καθώς κάποιοι αναφέρουν και την αξιοκρατία και την έρευνα), ούτε τους τρόπους ανάσχεσής τους (εκτός από τις καλύτερες απολαβές και τις ταχύτερες/διαφανείς διαδικασίες, η έρευνα πώς θα γίνει; Με ενίσχυση από τους «εθνικούς ευεργέτες»);), ενώ σαν «ακραία» περίπτωση πρέπει να αναφερθεί ακόμα και η «δικαιολόγηση» (ακόμα και από απλούς πολίτες) της, απαράδεκτης φυσικά, πρακτικής του «φακελακίου» επειδή «οι αμοιβές των γιατρών δεν είναι καλές»! Άρα ναι, υπάρχει υποστελέχωση, υπάρχουν υποψήφιοι για να καλύψουν τα, πολλά (και) πραγματικά, κενά, υπάρχει όμως και μεγάλη εκροή πιθανών στελεχών στην αναζήτηση μιας καλύτερης, όπως πιστεύουν, ζωής, ενώ πολλοί από αυτούς που μένουν πίσω, εγκλωβίζονται (αν δεν εναντιώνονται) στο φαύλο κύκλο της μιζέριας, της απαξίωσης, του ωχαδερφισμού και της συναλλαγής.

Οι καπιταλιστές, άλλο που δε θέλουν άλλωστε, θα πιαστούν από το οτιδήποτε, έτσι ώστε να το χρησιμοποιήσουν εναντίον του κινήματος και του λαού! Να μην τους δίνουμε εμείς λοιπόν «πατήματα»!!!

Ο Γιάννης Σκουλαρίκος είναι Ηλεκτρονικός Μηχανικός ΤΕ, Μέλος του Αντιφασιστικού

Μετώπου Ηλείας